

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 05.02.2003, sp. zn. 5 Tdo 82/2003, ECLI:CZ:NS:2003:5.TDO.82.2003.1

Číslo: 20/2004

Právní věta: Jestliže odvolání bylo podáno toliko proti výroku o trestu rozsudku soudu prvního stupně a odvolací soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumával zákonnost a odůvodněnost pouze tohoto oddělitelného výroku rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo (aniž byl přitom povinen přezkoumat jiné výroky postupem podle § 254 odst. 2, 3 tr. ř.), může dovolatel napadnout dovoláním rozhodnutí odvolacího soudu jen v tom rozsahu, v jakém byl odvolací soud oprávněn přezkoumat rozsudek soudu prvního stupně. Směřuje-li přesto dovolání proti výroku, který odvolací soud nepřezkoumával podle § 254 odst. 1 tr. ř. a neměl povinnost jej přezkoumat ani podle § 254 odst. 2, 3 tr. ř., musí být takové dovolání odmítnuto jako nepřijatelné podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.02.2003

Spisová značka: 5 Tdo 82/2003

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení o dovolání, Řízení o odvolání

Předpisy: § 254 odst. 1 tr. ř.

§ 254 odst. 2 tr. ř.

§ 254 odst. 3 tr. ř.

§ 265i odst. 1 písm. a) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného Ing. F. J. proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2002, sp. zn. 5 To 384/2002, který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 3 T 773/2001.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 14. 5. 2002, sp. zn. 3 T 773/2001, byl obviněný Ing. F. J. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák., který spáchal tím, že dne 3. 3. 2001 kolem 06.00 hodin v uzavřené obci H., na silnici II. třídy na přímém úseku vozovky jako řidič a spoluvlastník vozidla zn. Renault Twingo při jízdě ve směru od centra města na R. za snížené viditelnosti vlivem veřejného osvětlení a šera při probíhajícím svítání při jízdě se

zapnutými tlumenými světly v důsledku své nepozornosti nepřizpůsobil rychlost jízdy dopravní situaci vytvořené pohybem chodců v blízkosti autobusových zastávek na obou stranách silnice a přijíždějících a odjíždějících autobusů hromadné přepravy, přičemž přehlédl ve svém jízdním pruhu na přechodu pro chodce z levé na pravou stranu přecházející chodkyni J. T., kterou následně levým předním rohem karoserie vozidla v oblasti přední části levého blatníku následně srazil a odhodil do levé poloviny vozovky a způsobil jí tak těžké zranění v podobě otřesu mozku I. až II. stupně, tříštvou zlomeninu pravého bérce, zlomeninu pravé klíční kosti a tržnou ránu na hlavě, to vše s citelným omezením v obvyklém způsobu života od 3. 3. 2001 nejméně do 1. 8. 2001.

Za tento trestný čin byl obviněný podle § 224 odst. 2 tr. zák. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, přičemž podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozené J. T. částku 7762,50 Kč na náhradu způsobené škody. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Okresní pobočka se sídlem v H., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hodoníně odvolání v neprospěch obviněného jen proti výroku o trestu.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací rozhodl rozsudkem ze dne 23. 10. 2002, sp. zn. 5 To 384/2002, tak, že podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 věta první, odst. 4 tr. ř. uložil obviněnému podle § 224 odst. 2 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, přičemž podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zák. mu byl výkon uloženého trestu odložen na zkušební dobu 1 roku. Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zák. byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 1 rok.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2002, sp. zn. 5 To 384/2002, napadl obviněný Ing. F. J. dovoláním podaným obhájcem, a to z důvodu § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Obviněný především vznesl výhrady k vystupování předsedkyně senátu odvolacího soudu v průběhu jednání před tímto soudem a poté provedl podrobný rozbor skutkových okolností, za nichž došlo podle jeho mínění k dopravní nehodě. Dospěl přitom k závěru, že se trestné činnosti nedopustil, a to v žádném případě tak, že by porušil nějakou důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Dovolatel navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Brně i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Hodoníně a aby podle § 265m odst. 1 tr. ř. rozhodl ve věci rozsudkem, kterým by ho zprostil obžaloby.

Nejvyšší státní zástupkyně v písemném vyjádření k dovolání obviněného poukázala na to, že obviněný nevyužil možnosti podání řádného opravného prostředku a k podání dovolání ho vedlo úspěšné odvolání státního zástupce podané v jeho neprospěch. K obsahu dovolání uvedla, že obviněný opakuje argumenty již uplatněné v jeho obhajobě a namítá nikoli vady spočívající v právní kvalifikaci skutku, nýbrž nesprávnost skutkových závěrů. Dovolatel napadá rozsudek soudu druhého stupně z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Podle nejvyšší státní zástupkyně dovolatel přehlédl, že soud druhého stupně neprováděl v rámci odvolacího řízení nové právní hodnocení skutku ani jiné hmotně právní hodnocení, nýbrž nově rozhodoval pouze o trestu. Nemohl tudíž přicházet v úvahu uplatněný dovolací důvod, jakož ani další dovolací důvody specifikované v § 265b odst. 1 tr. ř., a lze konstatovat, že dovolání bylo podáno z jiného důvodu, než jaké jsou vyjmenovány v § 265b tr. ř. Nejvyšší státní zástupkyně proto navrhla, aby Nejvyšší soud dovolání obviněného Ing. F. J. podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. odmítl a učinil tak v neveřejném zasedání podle § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř.

Nejvyšší soud jako soud dovolací po zjištění, že dovolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou,

učinil následující závěry o přípustnosti dovolání v posuzovaném případě:

Předpokladem přípustnosti dovolání je podle § 265a odst. 1 tr. ř. skutečnost, že proběhlo řízení před soudem prvního stupně, ve věci rozhodl soud druhého stupně, a vydal některé z rozhodnutí předpokládaných ustanovením § 265a odst. 2 tr. ř. Zákonná dikce tak z hlediska přípustnosti dovolání nastoluje procesní situaci, kdy ve věci rozhodl jak soud prvního stupně, tak soud druhého stupně, přičemž pokud soud druhého stupně sám nerozhodl některým z meritorních rozhodnutí předpokládaných ustanovením § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., lze dovoláním napadnout toliko rozhodnutí, kterým soud druhého stupně zamítl nebo odmítl řádný opravný prostředek proti obdobným rozhodnutím vydaným soudem prvního stupně [§ 265a odst. 2 písm. h) tr. ř.].

Dovolatel tedy brojí proti rozhodnutí soudu druhého stupně a může se svým dovoláním uspět jen za předpokladu, že napadené rozhodnutí soudu druhého stupně je zatíženo některou z vad uvedených v § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. Existence takové vady je ovšem podmíněna tím, že soud druhého stupně svým procesním postupem pochybil některým ze způsobů specifikovaných ustanovením § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. nebo že rozhodl o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v ustanovení § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. Dovolání je tedy přípustné, jestliže soudu druhého stupně lze vytýkat, že buď sám při rozhodování o opravném prostředku způsobil vadu zakládající některý z dovolacích důvodů, anebo že takovou vadu, kterou způsobil již soud prvního stupně, v opravném řízení neodstranil, ač tak měl a mohl učinit.

Ze spisu Okresního soudu v Hodoníně sp. zn. 3 T 773/2001 je zřejmé, že obviněný Ing. F. J. nepodal odvolání proti rozsudku tohoto soudu ze dne 14. 5. 2002, sp. zn. 3 T 773/2001. Proti tomuto rozsudku podal odvolání pouze státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hodoníně, a to v neprospěch obviněného proti výroku o trestu [§ 246 odst. 1 písm. a), § 247 odst. 1, § 249 odst. 2 tr. ř.]. Podle § 254 odst. 1 tr. ř. odvolací řízení spočívá na principu vázanosti odvolacího soudu obsahem podaného odvolání, resp. vytýkanými nedostatky. Nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Odvolací soud proto přezkoumá z podnětu podaného odvolání jen tyto oddělitelné výroky rozsudku, proti nimž odvolatel podal odvolání, a dále správnost postupu řízení, které jim předcházelo. Oddělitelným výrokem je např. i výrok o trestu.

Jiné než odvoláním napadené výroky je odvolací soud povinen přezkoumat jen tehdy, mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přičemž se jedná o výrok, proti němuž odvolatel mohl podat odvolání a na který v odvolání napadený výrok navazuje (§ 254 odst. 2 tr. ř.). O takový případ se v posuzované věci nejedná. Stejně tak nejde o situaci předvídanou ustanovením § 254 odst. 3 tr. ř., neboť ve věci nebylo podáno odvolání proti výroku o vině.

Podle názoru Nejvyššího soudu z uvedeného vyplývá, že dovolatel, ať již se jedná o státního zástupce nebo o obviněného, může napadat podaným dovoláním rozhodnutí odvolacího soudu pouze a výhradně v rozsahu přezkumné činnosti odvolacího soudu ve vztahu k rozsudku soudu prvního stupně vyplývající z ustanovení § 254 odst. 1 až 3 tr. ř., neboť jen v tomto rozsahu se jedná o rozhodnutí soudu učiněné ve druhém stupni.

Protože odvoláním státního zástupce, které bylo v posuzované věci podáno v neprospěch obviněného Ing. F. J. jen proti výroku o trestu, přičemž nebyl dán důvod k postupu podle § 254 odst. 2 tr. ř., byla omezena přezkumná povinnost a současně právo odvolacího soudu přezkoumat napadený rozsudek soudu prvního stupně výhradně na výrok o trestu, mohl obviněný uplatnit své dovolací námítky

pouze proti tomuto výroku, případně proti průběhu řízení, které mu přecházelo. V podaném dovolání však obviněný neuplatnil dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm h) tr. ř., ani jiný zákonný důvod související s rozhodováním odvolacího soudu o uložení trestu. Obviněný Ing. F. J. opřel své dovolání o důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., jeho námitky směřovaly proti údajné nesprávnosti skutkových zjištění, argumentoval tím, že neporušil zákon č. 361/2000 Sb. ani důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, a namítal, že soud měl zvážit použití § 88 odst. 1 tr. zák. Navrhl, aby byl zproštěn obžaloby, neboť se necítí být vinným trestným činem, za který byl odsouzen.

Pokud tedy obviněný Ing. F. J. uplatnil v dovolání výhrady proti rozhodnutí o vině a rozsudek soudu prvního stupně nenapadl odvoláním proti výroku o vině (a neučinil tak ani státní zástupce), shledal Nejvyšší soud jeho dovolání z důvodů shora uvedených nepřijatelným. Nejvyšší soud se proto nemohl zabývat ani námitkou dovolatele týkající se vedení jednání předsedkyní senátu odvolacího soudu, přičemž navíc taková námitka nekoresponduje s uplatněným ani jiným dovolacím důvodem.

Nejvyšší soud proto dovolání obviněného Ing. F. J. podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2002, sp. zn. 5 To 384/2002, odmítl podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř., protože není přípustné. V souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. učinil toto rozhodnutí v neveřejném zasedání.